

hører ogsaa til Statsøkonomerne, jeg var med den første Gang man bankede paa Statsøkonomiens Dør; jeg var med ved den første Probe, der blev afholdt, og jeg har studeret Statsøkonomi, saa vidt min Tid har tilladt mig det, men jeg har aldrig i noget Statsøkonomist Værk eller Statsøkonomist Foredrag fundet Andet over for denne Stat end den rene gedigne Fordømmelse. Jeg er overbevist om, at dersom jeg havde det ærede Medlems Forelæsninger liggende for mig, vilde jeg deri kunne finde, at af alle Skatter er dette den mindst rationelle, og jeg vil bede det ærede Medlem sige, hvad Ration, hvad Fornuft bliver der tilbage af denne Stat, naar man har Stempelstatten staaende som en Tvillingbroder ved Siden af med $\frac{2}{3}$ pCt? Er der Ration i det, er der Ration i Alt. Nei, det ærede Medlem vilde gjøre os en Tjeneste eller det Udvalg en Tjeneste, som rimeligvis faar med denne Sag at gjøre, ved at fremlægge sine Forelæsninger, for saa vidt angaar denne Stat, fra Tiden før han blev dette Ministeriums Tilhænger her i Thinget. Kan denne Stat forsvares, kan Alt forsvares. Det vilde bedre kunne forsvares at paalægge Godsseiere, som gaa et Aar igjennem uden at fallere, at betale til Statskassen 1 pCt. af deres Nettoindtægt aarlig; de havde dog saa noget tilbage. Men ved Salget af faste Eiendomme, ved disse Tvangsauktioner, som Bevilingske Tidende er fuld af hver Dag, tager man en Mandes sidste Skjærv, det, hvoraf han og hans Kone og Børn skulle leve, og saa staar det ærede Medlem her og ræsonnerer om, at denne Stat er nok irrationel, men Skibsafgiften og Kulafgiften skal man dog først se at faae affastet, og det endstjænt det ærede Medlem jo meget godt ved, at paa disse Skatter faar man dog aldrig sat under den nuværende Regjering, der jo ikke vil ind paa en Tolbasgifsnedsettelse uden Kompensation o. s. v. Hvor kan det ærede Medlem tro, at jeg eller Noget her i Thinget tror paa, at vi faa nogen Tolbreform under denne Regjering! Jeg opfordrer det ærede Medlem til nærmere at paavise: hvad Ration, hvad Fornuft er der i ved Overdragelse af faste Eiendomme foruden at paalægge $\frac{2}{3}$ pCt. i Stempelstat, Thinglæsningsgebyrer, Bromillegagebyrer og en hel Del andre smaa Gebyrer, desuden at fordre denne $\frac{1}{2}$ pCt.'s Afgift? (Afbrydelse: $\frac{1}{4}$ pCt.) Saa ogsaa $\frac{1}{4}$ pCt.'s Afgift her i Kjøbenhavn, men det er nu en kommunal Fornøielse, som Kjøbenhavnerne nærmest maa tage sig af. Nei, det ærede Medlem kunde godt have sagt, naar det ikke var, fordi jeg støtter den høitærede Regjering i

tykt og tyndt, saa vilde jeg ogsaa have sagt, at denne $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift aldeles ikke kan forsvares. Nei, det ærede Medlem maa stille andre Grunde op, hvis han vil have Noget til at tro, at der er den ringeste Grund til at beholde denne Stat. Lad os faae at se det ærede Medlems Forelæsninger over dette Emne fra Tiden før han blev Medlem her i Thinget! Han vilde have Lovforslaget ændret, han vilde have et Endringsforslag, som umuliggjorde Loven. Saa, det vil jeg nok tro, saa blev Loven jo ikke vedtagen! Saa vidt jeg kunde forstaa, var Mening den, at der ikke skulde betales $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift af Eiendommens hele Værdi, men formodentlig af det, som Vedkommende virkelig eier af Eiendommen. Saa skulde vi altsaa ind paa disse vidtløftige Beregninger osv., og det vilde gribe ind i andre Lovforslag, og saa kan man sige sig selv, at saa bliver der ikke noget deraf. Nei, dette Lovforslag har ganske vist en gennemgribende Feil. Hvis der nemlig skal være nogenlunde Retfærdighed overfor tidligere Tidens Uretfærdighed, saa er Lovforslaget for lille, saa skulde der ganske anderledes røddes op i vore Stattesforhold. Skulde Eiendomsbesidderne, som hver eneste Dag række Hals ved Auktioner, give deres sidste Procent ud til provisoriske Befæstninger af Kjøbenhavn? Er det Meningen? Lad os faae at vide af det ærede Medlem, naar han næste Gang faar Ordet, om der er Mening i, at disse Eiendomsbesiddere skulle kaste deres sidste Skilling ud til Kanaler og Forter. Naar altsaa det ærede Medlem sagde, at der var andre Skatter, der vare mindre rationelle, saa opfordrer jeg ham gjentagende til at paavise, hvilken anden Stat der er mere irrationel end denne, ved Siden af hvilken der staar $\frac{2}{3}$ pCt. Afgiften i Stempel. Det ærede Medlem vil vist blive mig Svar skyldig, og kommer han med et Svar, vil jeg forberede ham paa, at han ikke kan hævde det.

S. Jørgensen: Af de Andragender, der ere indkomne fra Landboforeningerne, ser man jo, at de mene, at der fra Rigsdagens Side skal gjøres Noget for Landbruget, og nu mærker man jo ogsaa, at de, der i Almindelighed ere af en modfat Mening af vor, finde, at det ikke vilde være urigtigt, om vi gjorde Noget for Landbruget. For en Del Aar tilbage blev der, naar vi havde Embedsmændenes Lønninger for, talt meget om, at Landbrugerne sad med store Indtægter; man vidste egentlig ikke, hvad Indtægter de havde, men at de havde meget Mere end man egentlig tænkte sig. Sandheden er imidlertid alligevel den, at Land-